

Patvirtinta
Užimtumo tarybos prie
Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos
2002-05-21 posėdžio sprendimu

VIETINIŲ UŽIMTUMO INICIATYVŲ PROJEKTŲ ĮGYVENDINIMO 2002– 2004 METAIS PLĖTROS STRATEGIJA

Vietinių užimtumo iniciatyvų projektų (toliau – projektų) įgyvendinimo plėtros strategija parengta įgyvendinant Lietuvos Respublikos užimtumo didinimo 2001- 2004 metų programos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. gegužės 8 d. nutarimu Nr.529 “Dėl Lietuvos Respublikos užimtumo 2000-2004 metų programos patvirtinimo” (Žin., 2001, Nr.40-1404) 2.1.2 skyriaus “Vietinių užimtumo iniciatyvų skatinimas” priemones.

Strategija nustato projektų įgyvendinimo plėtros tikslus, valstybės paramos teikimo ir valdymo principus bei jos ryšį su Europos Sąjungos užimtumo strategija bei laukiamus rezultatus.

I. Esama padėtis

1. Užimtumo didinimo problemos vietiniame lygmenyje

Šalies ūkio pertvarkymas, privatizacija, rinkos santykių plėtra, kiti vidaus bei išorės veiksniai sąlygoja gyventojų užimtumo sumažėjimą ir nedarbo didėjimą.

Vykstantys pokyčiai iššaukė didelius nedarbo lygio Lietuvos regionuose skirtumus, kurie tęsiasi jau keletą metų. Kai kuriuose šalies teritorijose nedarbas 3–4 kartus didesnis negu vidutinis šalyje.

Didelis nedarbas vietovėse su buvusiu vienpusiška infrastruktūra – buvusiose pramonės ar žemės ūkio rajonuose bei nedaug gyventojų turinčiose kaimo gyvenvietėse. Tai didina socialines problemas, kurioms spręsti reikia vis daugiau valstybės lėšų. Dėl besitęsiančio aukšto nedarbo teritorijose vis daugiau gyventojų tampa ilgalaikiais bedarbiais, jie darosi pasyvesni, didėja jų socialinė izoliacija. Dėl to susidaro uždari didelės socialinės įtampos židiniai, kuriuose dalis gyventojų nebeieško darbo, siekia gauti tik socialinių pašalpų ir lengvatų. Tokiose teritorijose formuojasi nepalanki socialinė aplinka (auga nusikalstamumas, plinta alkoholizmas ir kt.), kuri tampa rimta kliūtimi verslui vystyti.

Didelio nedarbo teritorijose pilnai nepanaudojamos vietinių gyventojų žinios ir gebėjimai bei materialiniai išteklių užimtumui didinti.

Teritorijas su padidintu nedarbu aplenkia vidaus ir užsienio investicijos, jose nesukuriama naujų darbo vietų.

Pagrindinės problemos, varžančios užimtumo didinimą vietiniame lygmenyje:

- dažnai laikomasi nuostatos, kad užimtumo didinimo klausimai priklauso tik nuo valdžios institucijų priimtų sprendimų;

- trūksta pasitikėjimo ir bendradarbiavimo tarp vietinės valdžios institucijų, privataus sektoriaus, socialinių ekonominių partnerių (profsąjungų ir darbdavių organizacijų), visuomeninių organizacijų;

- trūksta priemonių, ypač finansinių, skatinti gyventojų pastangas pradėti savo verslą, įgyvendinti pažangias idėjas;

- nepakankama valstybinių institucijų (savivaldybių, darbo rinkos institucijų) parama vietinėms užimtumo iniciatyvoms įgyvendinti;

- trūksta žinių ir patirties projektams rengti.

2. Bandomųjų projektų įgyvendinimo tikslai

Siekdama spręsti 1 skyriuje paminėtas problemas, Socialinės apsaugos ir darbo ministro 2001 m. gegužės 24 d. įsakymu Nr.67 patvirtino Vietinių užimtumo iniciatyvų projektų įgyvendinimo tvarką, kuri rengiamiems bandomiesiems projektams nustatė šiuos tikslus:

- kurti naujas darbo vietas siekiant didinti gyventojų užimtumą bei mažinti ilgalaikį nedarbą;
- derinant ekonominius ir socialinius tikslus sudaryti rinkos sąlygomis didesnes galimybes vietos gyventojams dalyvauti ūkinėje veikloje, padėti jiems patiems spręsti socialines ekonomines problemas;
- sumažinti atskirų vietovių ūkio struktūrinio pertvarkymo pažeidžiamumą, didinti vietovių vystymosi galimybes.
- padėti formuoti aktyvesnę ir brandesnę bendruomenę, sugebančią savarankiškai spręsti iškilusias socialines ekonomines problemas.

Tikslams pasiekti tvarkoje nustatyti reikalavimai projektų atrankai, jų finansavimui, kontrolei bei administravimui įsisavinant valstybės paramos lėšas.

Bandomųjų projektų įgyvendinimo tikslas buvo išbandyti naują būdą ekonominėmis priemonėmis spręsti socialines problemas. Jam patikrinti praktikoje buvo panaudotos 2001 m. šalies biudžeto lėšos, skirtos šalies Nedarbo mažinimo programai įgyvendinti.

Bandomaisiais projektais buvo siekiama sutelkti vietos bendruomenės socialinių ekonominių partnerių, gyventojų pastangas užimtumui didinti. Vietiniame lygmenyje buvo stengiamasi įtraukti savivaldybes, darbo rinkos institucijas, darbuotojų ir darbdavių organizacijas, nevyriausybinės organizacijas, atskiras įmonės ir įstaigos darbo vietas kuriantiems projektams rengti.

3. Projektų įgyvendinimo patirtis

Su PHARE programos parama 1999 metais Alytaus, Lazdijų, Marijampolės, Varėnos rajonuose ir Druskininkuose sėkmingai įgyvendintas eksperimentinis vietinių užimtumo iniciatyvų plėtros projektas. Programos paramos dėka įgyvendinti 9 smulkūs projektai, suteikta 48 tūkstančiai eurų negražinamų dotacijų, įkurta 50 naujų darbo vietų. Grupė specialistų (apie 300 asmenų) – ministerijų, darbo biržų, savivaldybių, profesinių sąjungų ir darbdavių atstovų – išmokyti valdyti teikiamą PHARE pagalbą, supažindinti su Europos Sąjungos struktūrinių fondų politika, galimybėmis ateityje gauti ES struktūrinių fondų finansavimą. Šio PHARE projekto patirtis panaudota rengiant teisinį vietinių užimtumo iniciatyvų projektų rengimo, jų įgyvendinimo, vertinimo reglamentavimą.

Socialinės apsaugos ir darbo ministerija, panaudodama valstybės biudžete skirtas lėšas minėtai Nedarbo mažinimo programai, 2001 metais įgyvendino 16 bandomųjų projektų 9-iose savivaldybėse (Druskininkų mieste, Akmenės, Pasvalio, Šakių, Jonavos, Šiaulių, Jurbarko, Pakruojo, Širvintų rajonuose). Projektų įgyvendinimas buvo vykdomas vadovaujantis ministerijos patvirtinta Vietinių užimtumo iniciatyvų įgyvendinimo tvarka. Bandomiesiems projektams finansuoti iš Nedarbo mažinimo programos buvo skirta 1,2 mln. Lt. Projektų atrankos komisijoms prie teritorinių darbo biržų buvo pateikta apie 100 projektų. Projektams keliamus reikalavimus atitiko 86 projektai. Valstybės finansinė parama buvo skirta 16 projektų. Juos įgyvendinus sukurta 151 nauja darbo vieta bedarbiams įdarbinti.

Daugiau nei kas antras įdarbintas į naujai įsteigtas darbo vietas buvo socialiai remtinas asmuo, tarp jų kas penktas - jaunuoliai iki 25 metų. Moterys įdarbintų asmenų tarpe sudaro 62 procentus, kas antra iš jų - augina mažamečius vaikus. Į sukurtas darbo vietas buvo įdarbinta ir sunkiai integruojami į darbo rinką asmenys (64 ilgalaikiai bedarbiai, 2-buvę kaliniai, 2-invalidai, 1 priešpensinio amžiaus).

Bandomųjų projektų įgyvendinimas atskleidė šiuos teisinius ir organizacinius trūkumus:

- nepakankamai aiškiai reglamentuota projektų finansavimo tvarka;
- nepakankamai detalizuoti projektų atrankos ir vertinimo kriterijai;
- nėra reikalavimo derinti projektų veiklą su savivaldybių plėtros programomis;

- nepakankamai konkretizuotos projektus administruojančių institucijų funkcijos, projektų atrankos ir vertinimo procedūros;
- trūksta rekomendacijų teritorinėms darbo biržoms dėl projektų monitoringo ir kontrolės;
- trūksta projektų rengimo metodinės medžiagos;
- mažai dėmesio skirta projektų rengėjų ir teritorinių darbo biržų darbuotojų, atsakingų už projektų rengimo koordinavimą, mokymui.

4. Bandomųjų projektų įgyvendinimo įvertinimas Europos Taryboje

Europos Tarybos socialinės sanglaudos komitetas 2001 m. lapkričio 14-16 dienomis svarstė ir patvirtino Baigiamąją Užimtumo prieinamumo plėtros ekspertų komiteto ataskaitą bei joje pateiktas Vietinės partnerystės užimtumui didinti kryptis. Šios kryptys buvo parengtos remiantis geros Europos šalių patirties pavyzdžiais. Krypčių skyriuje "Vietinė partnerystė" tarp paminėtų 3-jų geriausios patirties pavyzdžių nurodomi du Lietuvos pavyzdžiai. Vienas iš jų, įgyvendintas 1999 metais pagal minėtą PHARE programą, yra Miško kirtėjų mokymas Varėnos žemės ūkio mokykloje. Ataskaitoje pabrėžiama platus partnerių (Varėnos darbo biržos, žemės ūkio mokyklos, miškų urėdijos bei Lietuvos darbo rinkos mokymo tarnybos) bendradarbiavimas organizuojant miško kirtėjų mokymą vietinės darbo rinkos poreikiams tenkinti. Kitame pavyzdyje pažymima Lietuvos vietinių užimtumo iniciatyvų projektų, kuriems buvo teikiama valstybės parama, įgyvendinimo 2001 metais veikla ir jiems keliami tikslai kurti darbo vietas, didinti bendruomenės galimybes dalyvauti ūkinėje veikloje bei padėti jai pačiai spręsti socialines ekonomines problemas.

Minėtas Europos Tarybos komitetas 2002 m. gegužės 28-31 dienomis numato svarstyti ir tvirtinti Ataskaitą dėl socialinių teisių prieinamumo didinimo, kuri, komitetui ją patvirtinus, bus pateikta visos Europos šalių konferencijoje 2002 metų lapkričio mėnesį. Šioje ataskaitoje taip pat vietinių projektų įgyvendinimo 2001 metais Lietuvoje aprašymas pateiktas kaip geros patirties pavyzdys. Aprašyme akcentuojama Vyriausybės iniciatyva imtis naujų priemonių nedarbui mažinti. Pažymima projektų tikslų, nukreiptų į vietinių poreikių tenkinimą, konkrečių projektų vertinimo kriterijų nustatymo svarba.

II. Projektų įgyvendinimo plėtra

5. Projektų įgyvendinimo plėtros tikslai

Svarbiausias projektų bruožas yra ekonominių priemonių naudojimas siekiant socialinių tikslų. Valstybė teikia finansinę paramą verslo (paslaugų) darbo vietų kūrimo projektams, sprendžiantiems teritorijų socialines ekonomines problemas bei skatinantiems teritorijų plėtrą. Projektų rengimas ir įgyvendinimas turi apjungti kiek įmanoma plačiau vietos lygmens partnerių pastangas kuo efektyviau panaudoti materialius ir žmogiškuosius išteklius darbo vietoms kurti. Projektų įgyvendinimas taip pat turi nešti aiškią vietos bendruomenei. Į sukurtas darbo vietas įdarbinami bedarbiai, pirmenybę teikiant sunkiau integruojamiems į darbo rinką.

Įvertinant projektų įgyvendinimo patirtį ir pasiektus teigiamus rezultatus strateginis projektų tikslas yra:

Suaktyvinti vietos bendruomenės pastangas darbo vietoms kurti siekiant kartu spręsti su dideliu nedarbu susijusias socialines problemas.

Projektų įgyvendinimo tolimesnės plėtros tikslai yra:

- įtraukti daugiau savivaldybių, seniūnijų projektų rengimą, derinant vietinę ekonominę plėtrą su socialiniu problemų sprendimu;

- didinti darbo biržos darbuotojų, organizuojančių projektų įgyvendinimą, projektų rengėjų, socialinių ekonominių partnerių gebėjimus savarankiškai spręsti nedarbo mažinimo problemas bei rengti užimtumą didinančius projektus;

- pasirengti Europos Sąjungos užimtumo strategijai įgyvendinti įsisavinant Europos socialinio fondo lėšas.

6. Teritorinė plėtra

Projektai 2002 metais bus įgyvendinami Trišalės komisijos prie Respublikinės darbo biržos nustatytoje savivaldybėse, kur nedarbo lygis daugiau negu 1,5 karto viršija vidutinį šalies nedarbo lygį.

Tolimesnis projektų įgyvendinimas, atsižvelgiant į įgytą patirtį bei jų efektyvumą, bus:

- plėtojamas plačiau šalies mastu, ypatingai skatinant jų rengimą atskirose seniūnijose, savivaldybėse, kur dėl nedarbo yra susikaupę daug socialinių problemų;

- organizuojamas vietovėse, kur ūkio restruktūrizavimas ir privatizavimas sukelia neigiamus pokyčius darbo rinkoje.

7. Projektų rengėjų, administruojančių darbuotojų, socialinių ekonominių partnerių mokymas

Mokymu siekiama užtikrinti reikiamų žinių, būtinų efektyviai įsisavinti valstybės skirtas lėšas projektams įgyvendinti ir juose keliamiems tikslams pasiekti, perteikimą projektų rengėjams, socialiniams ekonominiams partneriams ir darbuotojams, atsakingiems už projektų administravimą.

Mokymo procesas tobulinamas atsižvelgiant į įgytą patirtį ir išylančias naujas problemas vietinėje rinkoje bei įvertinant socialinius ekonominius pokyčius.

Mokymo procese nuolat įvertinama gera projektų įgyvendinimo praktika.

Projektų rengimo mokymo medžiaga ir mokymo procesas turi užtikrinti gebėjimų didinimą rengti projektus būsimai Europos socialinio fondo paramai įsisavinti;

Mokymo medžiaga yra laisvai prieinama visiems suinteresuotiems asmenims. Tuo tikslu turi būti plačiai naudojamos šiuolaikinės informacinės technologijos.

III. Valstybės paramos teikimo reikalavimai ir jos valdymo principai

8. Reikalavimai projektų rengėjams ir valstybės paramai teikti

Paraiškas valstybės paramai gauti gali teikti įmonės, įstaigos ir organizacijos (išskyrus išlaikomas iš valstybės ir savivaldybių biudžetų) bei fiziniai asmenys, kurie vykdo ar gali vykdyti ūkinę veiklą Lietuvos Respublikoje.

Valstybės parama teikiama:

- tik darbo vietoms kurti;

- veikloms, kurioms gali būti taikoma valstybės parama;

- ūkinėms veiklos ar paslaugoms, kurios atitinka savivaldybių plėtros programas ir tikslus;

- projektams, kurie be jos nebūtų įgyvendinti.

Įsteigtos naujos darbo vietos turi būti išsaugotos mažiausiai trejus metus. Naujai įsteigtose darbo vietose įdarbinami bedarbiai, įsiregistravę teritorinėje darbo biržoje.

Tikslines bedarbių grupes, kuriems įdarbinti teikiama pirmenybė, nustato vietinio lygmens socialiniai partneriai.

9. Finansinės paramos principai

Abipusė atsakomybė. Nepasisėkus įgyvendinti projektą, tiek valstybė, remianti konkretų projektą, tiek paramos gavėjas turi rizikuoti finansinėmis lėšomis. Valstybės skiriama parama projektams įgyvendinti negali viršyti 40 minimalių mėnesinių atlyginimų vienai darbo vietai įkurti, o projektų rengėjų lėšos turi sudaryti ne mažiau 35 procentų projektui įgyvendinti reikalingų lėšų.

Plėtos skatinimo ir verslo konkurencingumo didinimas. Parama skiriama verslo konkurencingumą didinančioms, plėtrą skatinančioms ir ilgo laikotarpio perspektyvą gerinančioms investicijoms.

Privataus finansavimo prioritetas. Vertinant projektus pranašumas teikiamas projektams su didesne privataus finansavimo dalimi. Kuo didesnė ši dalis, tuo daugiau lieka valstybės paramos lėšų kitiems projektams remti. Didesnė privataus finansavimo dalis labiau įpareigoja projekto rengėjus, didina jų atsakomybę, o tai yra svarbu projekto tęstinumui valstybės finansinei paramai pasibaigus.

Darbo vietos steigimo kainos įvertinimas. Teikti prioritetą projektams su mažesne darbo vietos kūrimo kaina. Kuo mažesnė kaina, tuo daugiau darbo vietų galima sukurti iš valstybės paramos lėšų.

10. Valstybės paramos valdymo principai

Vietinių poreikių tenkinimas. Valstybės parama skiriama atsižvelgiant į svarbiausius savivaldybių, seniūnijų poreikius. Skirtingose Lietuvos teritorijose nedarbo priežastys ir galimybės jas šalinti skiriasi, todėl nevienodos ūkinės veiklos ar paslaugos turi būti vystomos darbo vietoms kurti. Be to, priežastys ir galimybės geriausiai gali būti nustatytos vietiniame lygmenyje. Vietiniai socialiniai ekonominiai partneriai turi įvardinti nedarbo jų teritorijose priežastis bei nustatyti valstybės paramos kryptis siekiant mažinti nedarbą bei konkretizuoti tikslines bedarbių grupės (ilgalaikiai bedarbiai, neįgalieji, priešpensinio amžiaus žmonės, jaunimas ir kt.), kurioms įdarbinti teikiamas prioritetas gaunant valstybės paramą.

Sprendimų derinimas su socialiniais ekonominiais partneriais. Projektų vertinimus, sprendimus dėl jų finansavimo ir įgyvendinimo priima partneriai, o administruojančios institucijos juos tvirtina. Toks principas pagrįstas tuo, kad nedarbo ir su juo susijusios problemos labiausiai aktualios jiems patiems. Todėl turi būti užtikrintas skirtingų visuomenės grupių, socialinių-ekonominių partnerių (profsąjungų ir darbdavių organizacijų), vietos bendruomenės bendradarbiavimas priimant sprendimus. Taip pat reikalinga užtikrinti bendradarbiavimą tarp vietinio ir centrinio lygmens, kur priimami galutiniai sprendimai dėl paramos teikimo

Viešumas. Neprivataus pobūdžio informacija apie projektų įgyvendinimą, jos tikslus, lėšų skyrimą privalo būti prieinama visiems besidominantiems. Projektus administruojančių institucijų pareiga tai užtikrinti.

11. Projektų administravimas

Socialinės apsaugos ir darbo ministerija yra projektams įgyvendinti skirtų asignavimų valdytoja, vykdo bendrą projektų įgyvendinimo priežiūrą, rengia teisės aktus projektų įgyvendinimui tobulinti.

Užimtumo taryba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos svarsto projektų įgyvendinimo klausimus bei teikia pasiūlymus juos tobulinti.

Lietuvos darbo birža (Respublikinė ir teritorinės darbo biržos) koordinuoja ir prižiūri teritorinių darbo biržų veiklą administruojant projektus, tvirtina projektų priežiūros komiteto sprendimus dėl finansinės paramos skyrimo, bei aptarnauja šio komiteto veiklą.

Teritorinės darbo biržos administruoja projektų įgyvendinimą vietiniame lygmenyje bei aptarnauja komisijų, veikiančių prie biržų, veiklą.

Trišalė komisija prie Respublikinės darbo biržos nustato tikslines teritorijas, kuriose įgyvendinami projektai.

Projektų atrankos komisijos prie teritorinių darbo biržų nustato ekonomines veiklas, tikslines bedarbių grupes, priima sprendimus projektų įgyvendinimo klausimais vietiniame lygmenyje.

Projektų priežiūros komitetas prie Respublikinės darbo biržos sudaro ir teikia Respublikinei darbo biržai tvirtinti finansuojamų projektų sąrašą, svarsto Respublikinės darbo biržos projektų įgyvendinimo ataskaitas.

IV. Projektų ryšys su Europos Sąjungos užimtumo politika

12. Projektų ryšys su Europos Sąjungos užimtumo strategija

Galima paminėti keletą pagrindinių Europos Sąjungos (toliau – ES) užimtumo strategijos principų, kurie būdingi projektams:

- socialiniai partneriai dalyvauja visuose užimtumo politikos formavimo, įgyvendinimo bei vertinimo etapuose;

- Užimtumo strategijoje ir su ja susijusiose strategijose turi būti aiškiai išreikšta valdžios institucijų, įmonių, socialinių partnerių ir individų atsakomybė bei atitinkamas indėlis;

- veikla vietiniame lygmenyje yra kertinis užimtumo politikos akmuo.

Projektų tikslas, atrankos ir finansavimo kriterijai tiesiogiai susiję su ES Šalių narių užimtumo politikos skyrių “Verslininkystės plėtojimas ir darbo vietų kūrimas” bei “Užimtumo gebėjimų didinimas” reikalavimų įgyvendinimu.

Projektai grindžiami “Verslininkystės plėtojimas ir darbo vietų kūrimas” skyriaus nuostata, kad siekiant sėkmingai spręsti užimtumo problemas turi būti išnaudojamos visos galimybės ir šaltiniai. Be to projektų bandomųjų projektų įgyvendinimo 2001 metais tvarka atitiko šio skyriaus 11 krypties “Vietiniai veiksmai užimtumo srityje” politines nuostatas: “Visi regioninio ir vietinio lygio veikėjai, įskaitant socialinius partnerius, turi būti mobilizuoti ES užimtumo strategijai įgyvendinti, nustatant darbo vietų kūrimo potencialą vietiniame lygmenyje ir stiprinant partnerystę šioje srityje”.

ES šalys turi:

- “skatinti vietas ir regioninės valdžios institucijas vystyti užimtumo politiką, kad pilnai panaudoti galimybės darbo vietoms kurti vietiniame lygmenyje ir aktyvinti visų suinteresuotų veikėjų ir plačiosios visuomenės, bendradarbiavimą įgyvendinant šią politiką;

- skatinti priemones, didinančias konkurencingą darbo vietų kūrimosi plėtrą, socialinės ekonomikos pajėgumą, ypač gaminant plataus vartojimo prekes ir teikiant paslaugas, susijusias su poreikiais iki šiol nepatenkintas darbo rinkos, tuo pačiu tiriant ir siekiant sumažinti bet kurias kliūtis šioms priemonėms vykdyti;

- didinti valstybinių užimtumo tarnybų vaidmenį visuose lygmenyse, nustatant vietines užimtumo galimybes ir tobulinant vietinių darbo rinkų funkcionavimą”.

Kitas svarbus projektų bruožas - socialinė orientacija. Projektų įgyvendinimo dėka įdarbinami į sukurtas darbo vietas labiausiai darbo rinkoje pažeidžiami asmenys. Ši nuostata išreikšta ES užimtumo strategijos skyriaus “Užimtumo gebėjimo didinimas” 8 kryptyje “Kova su diskriminacija ir socialinio “įtraukimo” skatinimas”.

Bandomieji projektai 2001 metais iš esmės buvo grindžiami ES užimtumo strategijos 11 ir 8 krypties nuostatomis, kurių turinį jie apjungė.

Projektų įgyvendinimo rezultatai taip pat gali padėti pasiekti tikslus, nurodytus ES užimtumo strategijos “Lygių moterų ir vyrų galimybių stiprinimo” bei “Verslo ir dirbančių jame prisitaikymo prie struktūrinių pokyčių skatinimo” skyrių kryptyse.

Tolesnė projektų įgyvendinimo plėtra turi būti vykdoma vadovaujantis minėtomis ES

užimtumo strategijos nuostatomis.

13. Projektų ryšys su Europos socialiniu fondu

Europos socialinio fondo (ESF) lėšos gali būti panaudotos projektams remti, kadangi šio fondo vienas iš pagrindinių tikslų yra vietinių užimtumo iniciatyvų rėmimas. ESF taisyklėse yra atsižvelgiama į paramos skyrimą tokioms iniciatyvoms visose jo strategijos srityse.

Projektai atitinka ESF politiką aktyvių darbo rinkos strategijų srityje:

- stengtis įveikti ir išvengti nedarbo;
- apsaugoti tiek moteris, tiek vyrus nuo ilgalaikio nedarbo;
- palengvinti ilgalaikių bedarbių grįžimą į darbo rinką;
- remti jaunų žmonių ir asmenų, grįžtančių į darbo rinką po ilgo nedarbo periodo, profesinę integraciją;
- palengvinti profesinį integravimąsi asmenims, sugrįžtantiems į darbo rinką po nedarbo laikotarpio.

Taip pat didelės galimybės projektai atveria ESF lygių galimybių visiems einantiems į darbo rinką, ypač tiems, kuriems gresia socialinė izoliacija politikos srityje.

Projektai atitinka ESF veiklas, kurioms remti suteikiama ESF parama:

- naujų užimtumo šaltinių kūrimas įskaitant užimtumo šaltinius socialinėje ekonomikoje;
- įdarbinimo tarnybų modernizavimas ir jų efektyvumo didinimas;
- mokymas ir profesinis mokymas.

Siekiant pritraukti ESF lėšas projektų įgyvendinimo metu kuriamų darbo vietų efektyvumui didinti būtina plėsti įdarbinamų į kuriamas darbo vietas bedarbių mokymą. Sukurtos darbo vietos bus efektyvios, jei jame dirbs asmenys, turintys konkurencingas darbo rinkoje profesines kvalifikacijas.

Taip pat šio fondo lėšos gali būti panaudotos socialinių ekonominių partnerių gebėjimams spręsti kartu nedarbo mažinimo ir užimtumo didinimo klausimus vietiniame lygmenyje bei gerinti darbo rinkos institucijų veiklą organizuojant projektų įgyvendinimą.

IV. Laukiami rezultatai

14. Laukiami projektų įgyvendinimo rezultatai:

Vykdamas tolesnę projektų įgyvendinimo plėtrą laukiami rezultatai:

- įsteigtos naujos darbo vietos.
- savivaldybių kaštų socialinėms problemoms spręsti sumažėjimas;
- socialinių ekonominių partnerių gebėjimo kartu spręsti nedarbo problemas ir prisitaikyti prie pokyčių padidėjimas;
- socialinės aplinkos pagerėjimas bendruomenėje;
- gebėjimų rengti projektus padidėjimas;
- naujos ekonominės veiklos, paslaugos, tenkinančios bendruomenės poreikius.